

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁκάτωθι ὑπογεγραμμένος Μουρζόπουλος Μιμήκος τοῦ Πατίου πρόσφυξ ἐν Βαρίου Ἀ. Θράκης καί νῦν κάτοικος Κοινότητος Γέροντα Καβάλλας τῆς κλάσεως 1916, δηλῶ ὑπευθύνως καί ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ Νόμου ὅτι προσέφερον τὰς κάτωθι ὑπηρεσίας εἰς τό Στράτευμα:

Τό 1915 ἔτος καί μήνα Αὐγουστον κατετάγην ὡς ἐθελοντής εἰς τό ἀνταρτικόν Σῶμα ὑπό τήν Ἀγγλικήν ὀργάνωσιν εἰς Κορτιὰτ Θεσσαλονίκης προορισμένοι διά τό μέτωπον Σερρών, λόγῳ δέ τοῦ καθεστώτος διελύθη τό Σῶμα ἀνταρτικοῦ καί κατετάγην εἰς τήν Ἐθνικήν Ἀρμυαν Θεσ/νίκης. Μετά τήν λήξιν τῆς Ἐπαναστάσεως ἀπεστάλημεν εἰς περιφέρειαν Κιλίκις πρὸς Στρατολόγησιν καί τήρησιν τῆς τάξεως ὑπηρετήσας ἐπὶ ὀκτάμηνον.

Τό 1916 μήνα Μάρτιον παρέλαβεν τό μέτωπον Δοϊράνης τό 12ον Σῶμα Ἀγγλικῶ Στρατοῦ ἐγὼ δέ ὑπηρετοῦν μέχρι τότε ὑπό τῆς Διαταγῆς τοῦ Ἀνθυπολοχαγεῦ Πυρ/κοῦ κ. Γ. Κοδόνη ἀντιπρόσωπον τῆς Ἐθνικῆς Ἀρμύνης.

Ἡ Ἀγγλική Ἐμπιστευτική ὑπηρεσία μέ ἐξήτησεν ἀπὸ τοῦ γεν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης καί ἀπεσπάρσθην εἰς ἐπὶ τὴν διὰ τοῦ ὑπ' Ἀριθ. Πρωτ. 25 μήνα Μάϊον ὅπου ὑπηρετήσα μέχρι τοῦ 1918 ἔτους ἐπὶ κεφαλῇς Ἀγγλων καί Ἑλλήνων στρατιωτῶν ἐξοντώσας τήν ἐπὶ Κιλίκις- Δοϊράνης.

Τό 1918 ἔτος κατὰ τήν ἐξόρμησιν τοῦ Βουλγαρικοῦ μετώπου ἐπειδὴ ἀνῆκον εἰς τό Ἀγγλικόν Ἴππικόν Δοῖον ἀνέβην Χόρς ταξιαρχίαν ἱππικοῦ 228 ἐσπάρσαμεν τό μέτωπον καί προχωρήσαμεν πρὸς τό ἔδαφος Στρουμνίτης καί Πετρίτς πρὸς παλαιάν Βουλγαρίαν.

Εἰς τήν κοινότητα Βουλγαρίας Ντουρνίτσα διετάχθην παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ καί Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου κατόπιν συννενοήσεως τῶν νά προχωρήσω πρὸς τήν Ἀχίαλον τῆς Βουλγαρίας Μαύρης Θαλάσσης ἡ δέ διαταγή καθόριζε ὅπως συναντηθῶ μετὰ τοῦ συναδέλφου μου Θεοδώρου Ἀμπατζοπούλου κατακτιζόντες τριακονταμελῆ συμμορίαν νά εἰσβάλωμεν εἰς τὰ Βουλγαροτουρκικά σύνορα Ἀ. Θράκης διά τήν ἀνατίναξιν τῶν γεφυρῶν τῆς Σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Τσερκέζ - Κιοῦ μέχρι μακρὰς γεφύρας διότι ἡ Τουρκία δέν εἶχε κλείσῃ ἀνακωχή, ὡς ὀργάνωτής ἦτο Εἰς Ἀγγλος Ἀξιωματικός τῆς Ἐμπιστευτικῆς ὑπηρεσίας ὀνόματι Σαρνὸ τοῦ 16ου Σώματος Στρατοῦ, ἐκτελέσαντες οὕτω εἰς Ἀχίαλον τὴν ἀποστολήν μας μέ κύνδυνον ζωῆς.

Προχωρήσαντες πέραν τῶν συνόρων ἐφθάσαμεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Μειδιάς Α. Θράκης ὅπου μετὰ ἓνα μήνα ἐμάθαμεν ὅτι ἐκλείσεν ἀνακωχή καί παρευσιτάθημεν μετὰ τοῦ Θεοδώρου Ἀμπατζοπούλου εἰς Ἀδριανούπολιν κρατοῦντες διαταγὰς διά τήν προστατεύσιν μας ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν Ἀρχῶν δέ ὑπὸ τὰς διαταγὰς μας ἄνδρες ἐστάλησαν εἰς Ἀχίαλον εἰς τὸν Ἀγγλον ὀργάνωτὴν πρὸς

//////////

ἀποζημιώσιν των μὴ ὑπέχοντες Στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις ὡς ὄμηροι Βουλ-
γαρίας.

Εἰς Ἀδριανούπολιν συνηντήθην μετὰ τοῦ "Ἀγγλου Ἀρμοστοῦ" Ἐλβιν Γκούτ
Λοχαγοῦ τῆς Ἐμπιστευτικῆς, ὑπηρεσίας τοῦ 12ου Ἰωρδανικοῦ Στρατοῦ μετὰ
μετὰ τοῦ ὁποῦ συνηρησθήσαμεν ἀπὸ τῶ 1916-1918 συμπεριλαμβανομένου
εἰς τὴν ἰδίαν ὑπηρεσίαν, ὅστις ἀνέφερεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν
ὑπηρεσίαν τὴν ἐπιστροφὴν μου καὶ παρουσίανσίν μου.

Κατόπιν συννενοήσεως τῆς Ἀγγλοελληνικῆς Ἀρχῆς παρεμείνα ἀκόλουθος εἰς
τὴν Ἀγγλικὴν Ἀρμοστείαν ὡς "Ἀγγλον στρατιώτης" λόγῳ τοῦ ὅτι κατεσκόπευ-
ον τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος καὶ τὴν κίνησιν τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ παραμείνας
μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1919 ἔτους. Ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ἀρμοστεί-
ας εἵχομεν τὰς περιφερείας Κεσάνη, Μάλγαρα, Χρυσόπολι, Ἰψάλα καὶ Αἴνως
μετὰ τῶν περιχώρων ἡ δὲ ἔδρα τῆς Ἀρμοστείας ἦν Μακρὰ Γέφυρα.

Ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων ὅτι ἤμην "Ἑλλήν" Ὁπλαρχηγὸς ὄν εἰς τὴν
Ἀγγλικὴν Ἀρμοστείαν τὸ κόμμα τοῦ Τζαφέ Ταγιάρ ἐπροπαγάνδησε διὰ τὴν
δολοφονήσιν μου.

Εἰς τὰς 9 Σεπτεμβρίου 1919 ἐληφθῆν ὅτι εἰς τὴν Κεσάνην μεταφέρεται
Τουρκικὸς Στρατός. Μετὰ τὴν ἐκκίνησιν τοῦ Κιοπρού εἰς Κεσάνην πρὸς ἐξέ-
τασιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφίξεώς του τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ ἐληρηφορήθην τοῦτο.
Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν συνεπλάκη μετὰ τὸν 10μ.μ. ὡρὰν μὲ τὸ κόμμα τοῦ Τζαφέ
Ταγιάρ οἵτινες ἦσαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ προπαγανδίζοντες διὰ τὸν φόνον μου
ἠμύνθην τελείως μόνος μου φονεύσας δύο ἀπὸ αὐτοὺς κατέφυγον εἰς τὴν Ἀρ-
μοστείαν. Πληροφορούντες οἱ λοιποὶ τοῦτο ἠγέρεθσαν ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ πε-
ρικύκλωσαν τὴν πόλιν καὶ σὺν ἑα τὴν Ἀρμοστείαν ἐπιμένοντες νὰ μὲ συλ-
λάβουν καὶ μετέλθουσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν Ἀρχὴν πρὸς ἐκδίκασίν μου.

Ὁ "Ἀγγλον ὄρκος" Ἀρμοστής ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ μὲ παρέδιδεν παρὰ τὴν ἐπιμονὴν
τῆς Τουρκικῆς Ἀρχῆς καὶ οὕτω κατόρθωσα καὶ ἔφυγον εἰς Μακρὰν Γέφυραν
ὅπου εὗρίσκετο μία Διμοιρία Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ κατοχῆς τῆς Σιδηροδρομι-
κῆς Ψαρρῆς τῆς Ἀν. Θράκης ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ταγματάρχου Βλαχο-
πούλου. Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας μετέβην εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰς τὸ Ἀγ-
γλικὸν Γενικὸν Στρατηγεῖον ΤΖΙ ΒΤΖ ΚΟΥ διὰ νὰ δικασθῶ διὰ τὴν ὑπόθε-
σιν αὐτὴν μὴ θεωρηθεῖσα ὡς κακούργημα διότι ἐξετέλεσα τὸ καθήκον μου.

Ἐκεῖ παρέμεινον δύο μῆνας ὡς ὑπόδικος καὶ ἠδωθήν μετὰ βραβεῖου.

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1919 ἔτους ἀπελύθη ἡ κλάσις 1916 εἰς ἣν ἀνήκον καὶ
οὕτω ἀπελύθην καὶ ἐγὼ μεταβὰς εἰς τὴν πατρίδα μου Θανάρι.

Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Στράτευμα ὑπηρετοῦσε εἰσέτι ἡ κλάσις μου
παρουσιάσθην εἰς τὸν "Ἑλλήνα Ἀρμοστὴν Κωνσταντινουπόλεως κ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΝ
(νῦν ὙΠΟΥΡΓΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ) καὶ τὸν παρεκάλεσα μὴ συμπεριληφθῶ μετὰ-

///////

ξύ τῶν λιποτακτῶν καί ἀνυποτάκτων μία ὅρα ἀΐτησις τῆς Μητροπόλεως Βυλ-
ληβρίας μετὰ τῶν περὶχωρῶν μέ ἐξήτουν διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως τοῦ
τόπου καί προφύλαξιν ἐκ τῶν Τουρκικῶν συμφορῶν διότι ἦτο ἄνευ Διοική-
σεως Ἑλληνικῆς ἢ Τουρκικῆς καί ὁ Ἑλλην Ἀρμυστής κ. Κατεχάκης μέ εὐ-
στησε καί μέ ἀπέστειλεν εἰς τὴν περιφέρειαν Βυλληβρίας παραρτῶνς μέχρι
κατοχῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Μετὰ τὴν χάραξιν τῶν συνόρων οἱ
Τούρκοι ἔφερον ταραχὰς εἰς τὰ σύνορα τὸ δὲ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν διέ-
ταξε τὸ 12ον Σῶμα Στρατοῦ νὰ μέ καλῶς πρὸς συννενοῆσιν καί τὸ ὅποῖον
διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 125 μέ ἐκέλευσεν καί μετέβην εἰς Ἀδριανούπολιν
καί μέ εἰδύριεν Ὁπλαρχηγόν ἐπὶ κεφαλῇς ἀποσπάσματος εἰδικοῦ πρὸς περι-
φρούρησιν τῶν περιφεγειῶν ἀπὸ Δημοκράνιαν Ἀσπρην Θάλασσαν μέχρι Τελλιγὸ
τελευταῖον φυλάκιον Μαύρης Θαλάσσης, προσφέρα πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς
τὸ Κράτος μέχρι τὸ 1922 ἔτους ἐκκενώσεως τῆς Θράκης.
Διὰ ταῦτα παρακαλῶ Εὐσεβάστως τὸ Σεβαστόν Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν
ὅπως μέ συμπεριλάβῃ μετὰ τῶν ἄλλων Ὁπλαρχηγῶν διότι ἠργάσθην ὑπεραν-
θρώπως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος κινδυνεύσας πολλάκις τὴν ζωὴν
μου χωρὶς νὰ λάβω ὑπὸ φιν ἑξαιρητικὰς οἰκογενειακάς μου ὑποχρεώσεις ἀλλὰ μέ-
νον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα τραυματισθεὶς πολλὰκι
καί ἤδη ἐκ τῶν τραυμάτων ἔχουσιν ἄλγος νὰ ἐργασθῶ καί ἐξοικογενεῖσά
τὸν ἐπιούσιον .

Ἐν Γέροντα 3η Μαρτίου 1931

Ὁ Ὑπευθύνων Δηλῶν

Μιρῆκος Θ. Μουρζόπουλος

Μουρζόπουλος